

DANSEN GÅR PÅ SVINNSTA SKÄR

Svinnsta (Svinta) skär ligger i Bråviken utanför Norrköping

Vals

Gideon Wahlberg

Dän - sen den går up - på Svinn - sta
Blom - mor - na dof - ta från ha - gen
skär, hör klac - kar - na mot häl - len.
där och mång - a an - dra stäl - len,
Gos - sen han sväng - er med flic - kan kär i
och mitt i tal - tras - tens kvälls - kon - sert hörs
stil - la som - mar - natt.
mång - a munt - ra skratt.
Ljuv - lig är som - mar - nat - ten, blå - nan - de
vi - kens vat - ten. Och mel - lan ber - gen och
tal - lar - na hö - res mu - si - ken och tral - lar -
na. Flic - kan har blom - mor i hå - ren,
må - nen strör sil - ver i små - ren. Al - drig för -
glöm - mer jag stun - der - na där - up - på Svinn - sta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar ned åt stranden,
lossar sin julle och rör från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand,
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: »Hjärtans kär».

Ljuvlig är sommarmatten, osv.

Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld i vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarmatten, osv.

Gideon Wahlberg